

Nr 136.

Av herr Holmberg och fru Nilsson, *angående kapitalbudgeten för televerket.*

När förslaget till kapitalbudget för de affärsdrivande statsverken offentliggjordes blev den omedelbara effekten bl. a. att inemot 400 anställda vid televerket avskedades. Tidigare hade också statens järnvägar bidragit till en ökning av arbetslösheten genom att avskeda flera hundra banarbetare, och från andra områden där stastmakterna uppträder som arbetsgivare rapporterade arbetsmarknadsstyrelsen i slutet av 1953 förestående arbetsbrist för 2 000—3 000 vägarbetare.

En politik som leder till sådana resultat är förkastlig redan därför att den åstadkommer otrygghet och misär för de berörda arbetarna och deras familjer. Men dessutom måste det anses angeläget att statsmakterna först och främst inom sina egna verksamhetsområden sörjer för full sysselsättning om de med någon framgång skall kunna ingripa mot privata företagare som åsidosätter arbetarnas berättigade krav härvidlag.

Vi anser också att det ur samhällsekonomisk synpunkt är orimligt att begränsa investeringsanslagen på det sätt som Kungl. Maj:t nu föreslagit. Det finns en mängd arbeten som kan och bör utföras. Detta framhålles vanligen också av ledningarna för de statliga verken. Sålunda hade telestyrelsen planerat viktiga arbeten för en sammanlagd kostnad av 12 miljoner kr. mera än vad som förutsattes i statsverkspropositionen. Om verket hade fått dessa pengar, hade allmänheten kunnat få en bättre service och det hade inte blivit några avskedanden.

Nu får flera hundra telegrafarbetare gå sysslolösa eller i bästa fall skaffa sig försörjning inom andra yrken, medan viktiga arbeten måste anstå och det till och med sker »en snabbt tilltagande försämring». Det sistnämnda gäller bl. a. rundradion. Styrelsen meddelar att 800 000 licensinnehavare har mottagningsförhållanden som icke kan accepteras. Telestyrelsen har blivit uppvaktad med skrivelser och masspetitioner och anser att »klagomålen är fullt berättigade». Framför allt är det dåligt i glesbygderna. Telestyrelsen har inte begärt anslag för någon genomgripande förbättring åt alla som är missgynnade. Det gäller i första hand en förbättring endast för ungefär en tiondel av de 800 000 licensinnehavare som har dåliga mottagningsförhållanden, men till och med dessa rimliga anspråk har nedprutats i Kungl. Maj:ts förslag.

I fråga om väntetiden för nyanmälda telefonabonnenter samt för gamla abonnenter som flyttar är de nuvarande förhållandena ofta odrägliga. De anslag som telestyrelsen begär för att åstadkomma förbättringar borde

därför utgå oavkortade. Även på övriga punkter anser vi telestyrelsens förslag välgrundade, och under hänvisning till vad sålunda anförts föreslår vi, att riksdagen måtte besluta att fastställa kapitalbudgeten för televerket i enlighet med vad verkets styrelse föreslagit.

Stockholm i januari 1954.

Helmer Holmberg.

Gerda Nilsson.
